

Vindkræft pr. Tugløbsvej 1/10 67

Kære Demme!

Tak, for brevene. Og tak til
Førstehjælper for videt, det var en rigtig
sammenskræmt, og tak for at i gjorde
det saa hyggeligt og festligt for os.

Tak til alle jer der var med og var
med at gøre det hyggeligt og festligt.

Vi har oprigtig medlidethed med alle jer
som var forhindret i at komme, maaske
særlig Demme i særligst. Demme er vist
ogsaa et godt sted.

Vi havde en god kjendelse, over Græsten,
Dronner, Dybol, Ols, Tjern, Langeland og
et andet, hvor vi besøgte mange inder-
vejs, saa det tog det meste af en dejlig
tur. Det er nu snart saa længe vi
har drille lidt omkring i byen, og er borte.

Jeg blev ellers standset af sin lille
blodprop i februar. Vi var paa Tjern til
familiefest, og jeg fik fire dages ophold
paa "byborg" sygehus. Forventen et dejligt
sted naar man er syg, sikkert et af
verdens bedste hospitaler, og de mennesker.

Det var, trods alt, en oplevelse, som jeg
der aldrig før har liget saa sygehus, som
tilbagehænge med taknemmelighed. Og ikke
mindst den aften jeg blev syg. Min
narmeste havde videt ikke meget haab
om at jeg kunne over det. Og efter jeg var
kommet til bevidsthed havde jeg det
saaledes, at det overhovedet ikke angik
mig, om jeg skulle leve videre eller ej, jeg
føjte det som en selvfølge, at Guds vilje
var den bedste og eneste rigtige.

Jeg har altid tak til mig den mulighed
at man blev borte for døden; men Gud
er ihvertfald stærkere end døden.

Saa ja, kan i høre først. Fand. Det er
engang: "Prædikener og politisk læser man
bedre i henholdsvis andre missioners tidende
og aviser, end i vandremapper. - - -

Dog synes jeg det er meget interessant at
læse Niels Frederiksen's brev. Hvorfor er
vi dog ikke til Hanne og Sammenkomstene,
Kam, hvis vi naar at faa en egen?

Tjæstelig hilsen til jer alle. Der vel.

Ellen og Peter Andersen.

Det var, kods alt, en oplevelse, som jeg
der aldrig før had ligget paa sygelejs, og
tilbage paa med taknemmelighed. Og ikke
mindst den aften jeg blev syg, mine
nærme havde vist ikke meget haab
om at jeg kom over det. Og efter jeg var
kommen til bevidsthed havde jeg det
saa dan, at det overhovedet ikke angstede
mig, om jeg skulde leve videre eller ej, jeg
falte det som en selvfølge, at Guds vilje
var den bedste og eneste rigtige.

Jeg har altid tankt mig den mulighed
at man blev bange for døden; men Gud
er ihvertfald stærkere end døden.

Saa ja, kan i huse forst. Sandt at skrive
engang: „Predikener og politik læser man
bedre i henholdsvis Indre missions tidende
og aviser, end i vandre-mapper. — — —

Og synes jeg det er meget interessant at
læse Niels Fredrikssens brev. Hvorfor ser
vi dig ikke til Høimønstersønnenkammeret
kan, hvis vi naar at faa en egen?

Hjertelig hilsen til jer alle. Der vel.

Ellen og Peder Andersen.

Kolding 10 Marts. 38.

Kære Ellen: Tak for det Brev jeg fik til Juhl. Jeg
løser det en Gang imellem, og det glæder mig at se
hvad godt i har det, men jeg forstaaer kun en liden i har
gaaet de mange Børn; men det maa jo være Tiden der
løber fra os. Lige ellers en Rigtighed i ejer i den Flok-
og har er i lykkelige, at Herren betror eder saadanne rige
Vordier, thi af al jordisk Velstand er der intet der kan
maale sig med en indvoldig Menneskesjæl. Der er ingen
fare for at vor Slægt skal indvies, thi alene dit og Hennings
afkom kan besidde en hel Landby i neste Omgang.

Hai spørger om vor Befindende, ja! Tak nu har Min Grund
til at sige Gud Tak for de aarindret. Vi har nu alt har
modet her. Vi har været raske, og angivet af Hørlig Hensyn
sagen, og Velvillig hed; men nej, kan det ikke at vi møder
Alderen mere og mere. Fortlig begynder Møtten at lade sig
men det er ikke saa godt. Min er 31 år, og har været svageli
i 30 år, og har ikke Minnet epise almindelig klar. Det er
lige som et Mirakkel som kommer af at Herren er den
samme som i gl. Dage. Du kan ellers tro at det Minde
glæde mig, at besøge jer; men jeg er stærkt gaaende - saa
jeg nøjes med at sende venlig. Tanker over til jer af og til

Holding 28 Decr. 1938.

Kære Ellen!

Rigtig mange Tak for dit Brev, med samt hele
den unge Slekt. Det er det mest fornøjelige Billede
jeg har faaet, og det er meget interessant at se
hvordan de forskjellige Ansigter deler sig mellem
Solens og din Familie. I nogle af dem spejler sig
nogen af min Moders Træk, hvilket ikke er saa
sædvanligt da du er den der ligner hende mest. Haade i
Sind og Skind. Jeg blev lidt rødt i ansigt ved at se Ernest
som 17 Aar. For mig har han hidtil staaet som en
stor Dreng. Ah! hvor tiden dog gaar. Jeg synes ikke
det er ret længe siden dit Bryllup; men jeg kommer
nok til at indrømme at jeg snart er vel at blive gammel.
Man i egentlig ved af, at det er en stor Rigdom i har
i jeres Børn, ja! kan der siges; men man der bliver
Plads til dem her i Verden, og et godt Utkomme. Det
Spørgsmaal har bragt mange til store Synder med
Boinedrab o. l. - Jeg er vis paa at gl. Morden Lütther har
Fret, naar man siger at ~~et~~ brønde Mennesker kunne
Guld give mange Børn, kan være ganske ubekymmet
thi man skal nok skaffe Børnene daglig Brød, og saa
faar Forældrene lidt med det samme. - Nu er alt saa

Kolding 28 Decbr. 1939.

Kære Ellen!

Du skal vel have Suk fordi du ikke har glemt din gamle
Larbror; men endnu i denne Julestillehed mig en venlig Gæde.
Der er jo stor Forskjel paa mit Liv nu og saa paa den Tid jeg
forledes paa Rejse med Bist for Guds Rige; men ogsaa Sandens
Arbejdere maa høre sig for Størels Kaar, og det er saa meget
letter for mig, saa jeg fik Lov til at arbejde meget længere
end de allerfleste. Naar jeg ser paa mine Kolleger, er der
ingen jeg kender der har saa god en Lov, og saa Skjøn en
Silvrelse som mig. Thi naar foretaget Samlet af min Hone
trofaste Hustru, har den daglige Silvrelse saa blide Kaar
som kan tænkes, og saa Tilgift giver Gud mig et smukt Legeme
- ikke slet mærket af Alderdum. Vi havde beskedt en Biltur
til Tønder; men saa kom Krigen og Benzinmangel, saa vi
maa vi vente til fornuft. Jeg kan godt lide at se min Barn-
damssegn en Gang om året, der har min fromme Moder prøvet
paa at gøre et rigtig Megetid til mig, en meget stor Opgave.
Forleden fik jeg Brev fra din Moder. Hun har det godt; men klagede
over det store arbejde at skrive til alle Børnene i Højtiden, og maaske
Børnebørnene med. Hun har mange flere end jeg, og hvis saa
Julebørnene regnes med, er det en vidtløftig Historie i dem har jeg
dog kun 4 Eksemplarer af endnu } - Jeg ønsker dig og dine Hore
et af Herren velsignet Nytår, og saa din Svigerfader.

Godt Hilsen

Jens Dambo

Bogen: J. F. N. Vermehren. Breve og erindringer.

Fra forlaget: C. A. REITZELS.

Som mest indeholder Vermehrens breve.

Og i et brev til broderen Christian har han beskrevet sine værtsfolk: Anne og Anders Jørgensen på Stensgård i Vinstrup, hos hvem Vermehren boede og maledede, i somrene 1859 – 1860. Brevet som jeg her refererer noget af, er skrevet d. 7 juli 1859 og lyder således:

Min vært (Anders Jørgensen) er en mand på de 50 aar. Han er en venlig forekommende Mand, et godt Hoved, og meget intelligent af en Bonde at være.

Han kan nu Italiens Geografie, og følger Krigsbegivenhederne med interesse. Han holder Morgenposten og Sorø Amtstidende. Jeg får Berlinske fra Præsten i Tjustrup, så du ser jeg er velforsynet.

Det Eneste der generer mig ved Værten , er at han er Bondeven, men jeg syntes dog ikke i høj grad. Ret set er det maaske egentlig en Dyd hos ham, en varm Frihedsfølelse, der staar i forbindelse med hans iver for at arbejde fremad.

Hans Kone er Venligheden selv, en rigtig elskværdig Bondekone. Ser du det er jo alt hvad man kan ønske sig.

Jeg kan så fortælle at Anne Jørgensen også blev kaldt "Prokuratoren" da hun var flink til at hjælpe folk i sognet hvis de skulle have kontakt med offentlige myndigheder eller lignende.

Bondevennerne var vist dem som startede partiet venstre.

Jeg syntes at det er fint, at få en så positiv beskrivelse af mine oldeforældre , fra en person som tilfældigt er kommet i kontakt med dem.

Jørgen Damsbo

A Johnsons vej 3 4793 Bogø